

Miroslav Vondříčka – Jak je to s osobní obranou s odstupováním?

Některými trenéry proklamovaný zákaz odstupování ze silné strany nelze brát v tréninku jako opodstatněnou teorii. Důvod je prostý, vždy může být u soupeře hráč, kterého žádný náš hráč nemůže pokrýt a proto jeho kvalitu je nutno omezovat spoluprací.

V této teorii vidím chybu v samotném nácviku, neboť je to určité ulehčení, ústupek taktice před možnou nutností. Snahou v tréninku musí být naučit hráče maximum, v tomto případě to znamená, aby každý kryl víc než jen svého hráče. To je základ týmové obrany. Další zvolení taktické varianty ve vlastní hře, zda a kam odstoupit, neb neodstoupit určí trenér, ale to s vlastním tréninkem nesouvisí.

K napsání těchto řádek mně přinutilo, kromě názorů některých trenérů, vystoupení našich kadetek na košickém turnaji OH nadějí (ročník 90) na sklonku roku. Kromě jiných nedostatků v naší hře jsme prohráli v prodloužení s Polskem především pro nedodržení taktického pokynu odstoupit i ze silné strany. Hra polského týmu byla totiž založena na nájezdech silově vyspělejších hráček z prostřední části hřiště, většinou tam hrající střední, neb na místě střední stojícího křídla, do vymezeného území s následným zakončením z dvoutaktu (často s faulem). Nenásledovala žádná přihrávka zpět, z periferie střílely ve sledovaných zápasech minimálně (také jen 4x za poločas, úspěšnost 25 %).

Při diskusi s hráčkami, proč neplnily zvolenou taktiku, bylo jimi vysvětleno, že ze silné strany mají zakázáno odstupovat, že tedy nejsou zvyklé. Věřím jim, neboť tento názor v trenérských kruzích není ojedinělý. Konečně to bylo patrné i ve hře, neboť nebyly schopné sledovat, co se děje za jejich zády neb po jejich boku, často i když unikající protihráč byl metr od jejich postavení. S podkošovými je to (bylo) stejné.

Z tohoto pohledu je tedy lépe prohrát a dodržet zásadu, že nesmí ze silné strany odstupovat. Navíc se v tréninku neučíme maximum pod vlivem uplatnění důležitosti této rádooby „vysoce odborné“ teorie.

Dodatek od Goetha – každá teorie je šedivá, jenom strom života je věčně zelený.

Ve Strakonících dne 4. ledna 2006